

Herren Jesu karakter og væremåde

Bibeltime tirsdag, Glostrup Frikirke kjh

KLADDE-UDGAVE

Ikke! Derimod!

Jesus er anderledes end mange forestiller sig.

Han er ikke en ulykkelig, hellig mand, der aldrig ler. Han er ikke en negativ, tavs, indadvendt person. Han er ikke en grusom dommer, der holder øje med os for at se, om vi morer os, og så siger, det må vi ikke. Han er ikke en stiv skikkelse, vi kan se på nogle glasmalerier på kirkeruder. Han er ikke den, som fortæller smukke tanker. Og han er normalt ikke den, gør gengæld, når han bliver dårligt behandlet.

Den Jesus, evangelierne tegner for vore øjne, er dynamisk og lyslevende! Der er en stærk virkelighed over hans karakter. Mennesker bliver betaget af hans tiltalende personlighed.

Sådan er Faderen og Sønnen og Helligånden!

Jeg citerer nogle centrale vers om Guds karakter og overfører dem på Jesus!

Dette er begrundelsen:

- *Jeg og Faderen er ét.* (Joh 10:30)

F – står for Faderen. S – for Sønnen.

Jesus er de ti bud, især det dobbelte kærlighedsbud.

Esajas 53 gennemtrænger al etik i GT og NT

Jesus er alle de gode råd i Ordsprogenes Bog.

Han er hjertet og ånden i Bjergprædikenen.

Sådan møder Jesus alle mennesker

- F+S *Gud er kærlighed.* (1 Joh 4:16b)

- F+S *Jeg elsker jer, siger Herren.* (Mal 1:2a)

- F+S *For jeg er Herren din Gud, Israels Hellige er din frelser. ... du er dyrebar i mine øjne, højt agtet, og jeg elsker dig.* (Esajas 43:3a,6a)

- F+S *Herren din Gud er hos dig, helten, der bringer frelse. Han fryder sig i glæde over dig og viser dig sin kærlighed på ny. Han jubler over dig med fryd som på festens dag.* (Sefenias 3:17-18a)

- F+S *Derfor længes Herren efter at vise jer nåde.* (Esajas 30:18a, DO 1931)

- F+S *Jeg vil ... elske dem med glæde.* (Hoseas 14:5).

- F+S *Jeg læger deres frafald, elsker dem frivilligt. Min vrede har vendt sig fra dem.* (Hoseas 14:5, DO 1931)

- *Da Jesus så folkeskarerne, ynkedes han over dem, for de var vanrøgtede og forkomne som får uden hyrde.* (Matt 9:36)

- *Og Menneskesønnen kom, han både spiser og drikker, og folk siger: Se den frådser og dranker, ven med toldere og syndere!” Dog visdommen har fået ret ved sine gerninger.* (Matt 11:19)

- *Farisæernes disciple sagde: ” ... Du gør ikke forskel på folk.* (Mt 22:16. Mk 12:14. Lk 20:21)

- *Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte.* (Luk 19:10)

- *Jeg gør altid det, der er godt i hans øjne.”* (om faderen, Joh 8:29b)

- *Jesus brast i gråd. Da sagde jøderne: ”Se, hvor Jesus elskede Lazarus.”* (Joh 11:35-36)

- *Jesus er selv alle sine ’jeg er-ord’.*

- *Jesus viser selv ’livets ånds lov’* (Rom 8:2)

- F+S *Men om Israel siger Esajas: Dagen lang rakte jeg hænderne ud imod et ulydigt og genstridigt folk.* (Rom 10:21)

- *Kærligheden gør ikke næsten noget ondt.* (Rom 13:10a)

- *Heller ikke Kristus tænkte på sig selv.* (Rom 15:3a)

- *Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig over sandheden. Den tåler alt, tror alt, udholder alt. (sådan er Jesus og Gud, 1 Kor 13:4-7)*

- F+S *Lovet være Gud, vor Herre Jesu Kristi fader, barmhjertighedens fader og al trøsts Gud.* (2 Kor 1:3)

- *Kristi mildhed og sagtmodighed.* (2 Kor 10:1)
- F+S *Gud gør ikke forskel på mennesker.* (Gal 2:6b. ApG 10:34. Rom 2:11. Ef 6:9. Kol 3:25)
- *Åndens frugt er kærlighed, glæde, fred, tålmodighed, venlighed, godhed, trofasthed, mildhed.* (sådan er Jesus og Gud, Gal 5:22-23a)
- *Så I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås.* (Ef 3:18)
- *Lysets frugt er lutter godhed, retfærdighed og sandhed.* (sådan er Jesus og Gud, Ef 5:9)
- *Alt, hvad der er sandt, hvad der er ædelt, hvad der er ret, hvad der er værd at elske, hvad der er værd at tale godt om, kort sagt: det gode og det rosværdige, det skal I lægge jer på sinde.* (den anstændighed er Jesus og Gud, Fil 4:8)
- *Ifør jer da som Guds udvalgte, hellige og elskede, inderlig barmhjertighed, godhed, ydmyghed, mildhed, tålmodighed.* (sådan er Jesus og Gud, Kol 3:12)
- *Derfor måtte [Jesus] i ét og alt blive som sine brødre for over for Gud at blive en barmhjertig og trofast ypperstepræst, der kunne sone folkets synder. For som den, der selv er blevet fristet og har lidt, klan han hjælpe dem, der fristes.* (Hebr 2:17b)
- *For vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vore skrøbeligheder, men en, der er blevet fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd. Lad os altså med frimodighed træde frem for nådens trone, for at vi kan få barmhjertighed og finde nåde til rette tid.* (Hebr 4:15-16)
- *En sådan ypperstepræst trængte vi til, en der er hellig, uskyldig, ren, skilt ud fra syndere og ophøjet over himlene.* (Hebr 7:26)
- *Idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset uden at ænse dets skam og nu sidder på højre side af Guds trone. Hold jer ham for øje, som fandt sig i en sådan modstand fra syndere, for at I ikke skal blive trætte og miste modet.* (Hebr 12:2-3)
- *Visdommen fra oven er først og fremmest ren, og desuden er den fredselskende, mild, omgængelig, fuld af barmhjertighed og gode frugter, upartisk og oprigtig.* (sådan er Jesus og Gud, Jakob 3:17)
- *Kristus gjorde ikke synd, og der fandtes ikke svig i hans mund, han svarede ikke med skældsord, da han blev skældt ud, under sine lidelser truede han ikke, men overgav sin sag til ham, der dømmer retfærdigt.* (1 Peter 2:22-23)
- F+S *Herren viste ikke foragt og afsky for den hjælpeløses nød; han skjulte ikke sit ansigt for ham, men hørte, da han råbte om hjælp.* (Salme 22:25)
- F+S *Herren står på den fattiges side for at frelse ham fra dem, der vil dømme ham.* (Salme 109:31)
- F+S *Er man god mod den ringe, låner man Herren.* (sådan er Jesus og Gud, Ord 19:17a, DO 1931)
- F+S *Smag og se, at Herren er god.* (Salme 34:9a)

NB! Jesu sindelag er det stik modsatte af et verdsligt, kødeligt sind!

Jesus er glad

Gud er salig og Jesus også:

- !!!!! *Du elsker ret og hader uret, derfor har Gud, din Gud, salvet dig med glædens olie frem for dine lige.* (Salme 45:8)
- *Efter det evangelium om herligheden hos den salige Gud.* (1 Tim 1:11)
- *Den salige og eneste hersker.* (siges der om Gud, 1 Tim 6:15a)
- *Du elskede ret og hadede uret, derfor har Gud, din Gud, salvet dig med glædens olie.* (Hebr 1:9. Salme 45:8)
- *I samme stund jubled [1948: frydede sig] Jesus i Helligånden og sagde: "Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for de vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige.* (Luk 10:21)
- *For at min glæde kan være i jer.* (Joh 15:11a)
- *For at de fuldt ud må have min glæde i sig.* (Joh 17:13b)
- *Åndens frugt er ... glæde.* (Gal 5:22a)
- *Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer!* (Fil 4:4)
- *Vær altid glade.* (1 Thess 5:16)

- *Glæd jer med de glade, græd med de grædende.* (Rom 12:15)
- *Jesus, troens banebryder og fuldender, som for den glædes skyld, der ventede ham, udholdt korset.* (Hebr 12:2a)

Og han kommer med det glade budskab!

Jesu liv og lære er præget af en overflod af glæde, som overgår og forandrer al den lidelse og sorg, han må bære. En strålende og triumferende glæde skinner gennem hele hans liv - også i de mørkeste øjeblikke. Optimisme og glad tillid til sin himmelske far præger hans liv og tjeneste.

Glæde er en altid tilstedeværende virkelighed i Jesu liv og virke. Hvor end han kommer hen i Galilæa, efterlader han glæde og håb i almindelige menneskers liv i deres huse og landsbyer.

Den kendsgerning, at Jesus tiltrækker almindelige mennesker viser, at han ikke er præget af forbud i sin væremåde. Det viser, at opfattelsen af hans personlighed som 'sorgens mand' er blevet overbetonet før i tiden. Havde han været en trist person og en glædes-dræber, ville han ikke have haft sådan den tiltrækning på almindelige mennesker og på børn.¹

Når det er rigtigt at kalde ham en sorgens mand, er det lige så sandt at beskrive ham som glædens menneske. Han sørger med de sørgende og glæder sig med de glade.

- *I er kommet til Zions bjerg, til den levende Guds by, det himmelske Jerusalem, til tusinder af engle, en festforsamling og en menighed af førstefødte, som er indskrevet i himlen.* (Hebr 12:22-23a)
- *Frygt ikke, Zion, lad ikke hænderne synke! Herren din Gud er hos dig, helten, der bringer frelse. Han fryder sig i glæde over dig og viser dig sin kærlighed på ny. Han jubler over dig med fryd som på festens dag.* (Sefenias 3:16-17)

Atmosfæren af ren sprudlende velbefindende og feststemning, som omgiver hans offentlige tjeneste er blevet godt beskrevet af Renan: "Han rejste rundt i Galilæa midt i en fortsat fest. ... Det blev betragtet som en glæde og velsignelse, når han kom ind i et hus. Han gjorde holdt i landsbyerne og de store gårde, hvor han mødte ivrig gæstfrihed. ... Mødrene ... bragte deres børn, så han kunne røre ved dem. Kvinder kom og hældte olie på hans hoved og parfume på hans fødder."

"Han inviterer alle og enhver til sin fest-banket – folk fra gaden, fra bordeller, fra middelklasse-hjem, fra ghettoer. ... Gud er ikke en kold dommer, som siger: "Forsvind!" Hen er en person som holder party og siger: "Kom!""²

Et liv sammen med ham er det mest glade og givende og fyldige liv, nogen overhovedet kan leve.³

Han er det mest glade menneske, der nogensinde har levet!

Jesus er fuldkommen fri

Fri menneskeligt set: Født ind i en håndværker-familie er han helt fri for sociale fordomme. Selv om hans folk er underlagt romersk besættelse, er han fuldstændig herre over sine egne kår.

Han er fri for frygt, herunder frygt for mennesker, fordi han er helt overgivet til Faderen. Han er også fri for hovmod og falsk ydmyghed. Sikken et frit menneske!

Han trækker aldrig et sværd, afgiver aldrig sin stemme. Alligevel er hans lære de mægtigste våben til at reformere samfund og den enkeltes liv over hele verden lige siden. Han befrier aldrig en slave og arbejder aldrig for kvindernes ligeberettigelse. Og dog er hans holdning og lære inspiration til de store sociale reformer i den vestlige verden. Og gør ende på disse to uretfærdigheder samt mange andre.

Han virker aldrig uden for Palæstina. Alligevel fører hans holdninger til kvinder og mænd til nedbrydning af fordomme på grund af hudfarve og klasse.

Fri åndelig set i sin tjeneste: Han tror fuldt og fast på GT. Men føler sig alligevel fri til i visse tilfælde at nyfortolke dets generelle forskrifter.

I sin samvittighed er han helt fri. Han er uden synd og behøver derfor aldrig at fortryde noget - og har aldrig en dårlig samvittighed. Og i forholdet til sin himmelske Fader er hans Ånd helt fri uden nogen afstand til Gud af nogen art.

Han er den store befrier:

1 Morrice, William G.: "Joy in the NT." 1984, s 85-86.

2 Green, Michael: "Why Bother with Jesus?" s 28.

3 Green s 27.

- *Til den frihed har Kristus befriet os (Gal 5:1a).*
- *Hvis altså Sønnen får gjort jer frie, skal I være virkelig frie (Joh 8:36).*

Én, der er så optaget af andres velfærd og ikke har tid til at bekymre sig om sit eget, er fri. I det er der ikke plads til hensyn til sig selv eller personlige ambitioner. Derfor mestrer han enhver situation.

Han befrier mennesker fra deres skyld og fra et dårligt selvbillede. Han kurerer dem for den åndelige sygdom, som hærger deres personlighed: synd og ondskab. Og han kurerer dem for den fysiske sygdom, der ødelægger deres helbred. Han befrier mennesker fra frygt, blot ved at han er dem nær og ved at sige:

- *"Vær frimodige, det er mig, frygt ikke!" (Matt 14:27. Mark 6:50)*

Fra hans ansigt og person stråler en frihed imod de mennesker, han møder. Det gør godt for mange. Nogle fornemmer, at de i hans øjne skuer ind 'i frihedens fuldkomne lov' (Jakob 1:25). Men andre hader ham for det.

Fri ved afslutningen af sit liv: Jesus er fri til at beholde sit liv og have en behagelig tilværelse. Men det gør han ikke! I stedet dør han i sin bedste alder. Hvorfor? Ikke fordi tempelsoldaterne til sidst får ram på ham. Heller ikke fordi han bliver indviklet i intriger, han ikke kan slippe fri af.

Dog har han en lære, der skaber modstand. Den er modsatrettet og dog dybt befriende:

- *Den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig, skal finde det. (Matt 16:25)*
- *Menneskesønnen ... er kommet for at ... give sit liv som løsesum for mange. (Matt 20:28)*

Og han vælger at udføre dette af egen fri vilje.

Ved retssagen er hans hænder bundet. Er det ham, der er fanget, eller er det anklagerne? De er alle fanger af misundelse, stolthed, jalousi, griskhed, selvretfærdig og had. Men han er helt igennem fri til at kunne sige sandheden. Han dirigerer retssagen, ikke de.

Jesus står foran os som det mest frie menneske, der nogensinde har levet!⁴

Han er fri og sejrer over sin modgang og sine fristelser⁵

Frihed er opnået for alle mennesker ved Herren Jesus Kristus. Den fantastiske sandhed er, at Herren Jesus, som er sandt menneske i historien, er fuldstændig sejrrig og fri i alle områder af sit liv på jorden, hvor vi så ofte er bundet og bliver besejret.

Han konfronteres med stolthed. Han er Guds søn, himlens og jordens skaber, og alligevel stiger dette ham ikke én eneste gang til hovedet. I stedet for ydmyger han sig selv ind i døden, endda døden på et kors, Fil 2:8.

Han oplever og besejrer lidelse. Han gør aldrig oprør mod det, men kommer lige igennem lidelse til sidst uden at beklage sig.

Han bevæger sig frit blandt kvinder, taler med prostituerede på énmandshånd. Han kommer ind i deres hjem, og til trods for ungdommens vitalitet og energi, falder han aldrig.

Han oplever og besejrer vrede. Hans retssag er total uretfærdig. Han bliver bespottet og forbandet, man spytter på ham, alligevel forbliver han stille. Medens han nagles til korset, er de eneste ord, der kommer fra hans mund: *"Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør."* (Luk 23:34a)

Han oplever og besejrer ensomhed. Der er tidspunkter hvor han er alene og bliver misforstået.

Han oplever og besejrer modløshed og fortvivelse. Hans jordeliv synes at være uden frugter. Tolv disciple misforstår ham fuldstændig og flygter til sidst over efterlader ham alene med sine fjender.

Han sejrer på alle områder. *"For vi har ikke en ypperstepræst, der ikke kan have medfølelse med vore skrøbeligheder, men en, der er blevet fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd"* (Hebr 4:15).

Han har vundet denne sejr for os – den er vores!

Ingen er mere følsom end Jesus

Og han er venlig og nænsom og opmærksom for andres behov!

⁴ Dette er interessant netop i vores tid, hvor frihed vurderes højere end noget andet.

⁵ Carr, D.N.: "Can I be Free?" OMF, s 5-6 ø.

- *Da Jesus så folkeskarerne, ynkedes han over dem, for de var vanrøgtede og forkomne som få uden hyrde. (Matt 9:36)*

En forhenværende prostitueret får lov til af taknemmelighed at hælde salve på hans fødder.

Som den gode hyrde:

- *Og når han har fundet fåret, lægger han det glad på sine skuldre. (Luk 15:5)*
- *Jesus tog Peters svigermors hånd, og feberen forlod hende (Matt 8:15).*
- *Så tog Jesus barnets hånd og sagde til hende ... : "Lille pige, jeg siger dig, rejs dig op!" Og straks stod pigen op ... Jesus sagde, at hun skulle have noget at spise. (Mark 5:41-43)*
- *Og de bar nogle små børn til Jesus, for at han skulle røre ved dem; disciplene truede ad dem, men da Jesus så det, blev han vred og sagde til dem: "Lad de små børn komme til mig, det må I ikke hindre dem i, for Guds rige er deres. ... Og han tog dem i favn og lagde hænderne på dem og velsignede dem. (Mark 10:13-14,16)*
- *Jesus elskede Martha og hendes søster og Lazarus. (Joh 11:5)*
- !!! *Jesus brast i gråd. Da sagde jøderne: "Se, hvor han elskede ham." (Joh 11:35-36)*
- *Men så kommer de skriftkloge og farisæerne med en kvinde, der var grebet i ægteskabsbrud; de stiller hende foran Jesus. ... Så sagde Jesus: "Heller ikke jeg fordømmer dig. Gå, og synd fra nu af ikke mere." (Joh 8:3,11b)*
- *Den Højeste er god mod de utaknemlige og onde. Vær barmhjertig, som jeres fader er barmhjertige. (Luk 6:35b-36)*
- *Og Jesus så på ham og fattede kærlighed til ham. (den rige mand, Mark 10:21a)*
- *Jerusalem, Jerusalem! Du, som slår profeterne ihjel og stener dem, der er sendt til dig. Hvor ofte ville jeg ikke samle dine børn, som en høne samler sine kyllinger under vingerne, men I ville ikke. (Matt 23:37)*
- *Og Jesus sagde til apostlene: "Kom med ud til et øde sted, hvor I kan være alene og hvile jer lidt." For der var mange, som kom og gik, så de ikke engang havde tid til at spise (Mark 6:31).*

Jesus er venlig og mild. Men det er den stærkes lidenskab, ikke den svages magtesløshed.

"Der er balance i hans liv. En perfekt balance mellem handling og eftertanke Blandingen af ømhed og det barske, af lidenskab og ligefrem tale, af munterhed og alvor er enestående. Han føler sig lige godt tilpas i en fattig hytte og i et palads, sammen med en angrende call-girl, en stridbar fisker eller en egoistisk embedsmand. Og utroligt nok er han altid herre i enhver situation på en stille måde: i perfekt balance."⁶ (Michael Green)

"Han forener i sig kvaliteter, som normalt holdes adskilt. Uden at tøve kombinerer han autoritet uden at hævde sig selv. Mod midt i fare. Ømme følelser. Med hård dom over den selv-tilfredse og selvglade. Med vindende venlighed over for syndere og outsiders." (Neill s 28 ø)

Han er ydmyg og sagtomdig

a.) Hans skikkelse før hans jordeliv:

- *Fader, herliggør mig nu hos dig med den herlighed, jeg havde hos dig, før verden var til. (Joh 17:5)*
- *Det lignede en trone. Og foroven, på det, som lignede en trone, var der noget, der lignede og så ud som et menneske. ... Rundt om ham var der stråleglans. (Ezekiel 1:26b,27b)*
- *Med himlens skyer kom en, der så ud som en menneskesøn ... Herredømme, ære og kongerige blev givet ham; alle folk, stammer og tungemål tjente ham. Hans herredømme er et evigt herredømme, som ikke skal forgå, hans kongerige skal ikke gå til grunde. (Daniel 7:13a-14)*
- *En, der lignede en menneskesøn, iført en fodlang dragt og med et guldbælte om brystet. Hans hoved og hår var hvidt som den hvideste uld, som sne, og hans øjne var som luende ild, og hans fødder var ligesom skinnende malm, der gløder i ovnen, og hans røst var som lyden af vældige vande. I sin højre hånd holdt han syv stjerner, og ud af hans mund stod et skarpt, tveægget sværd, og hans udseende var, som når solen stråler i al sin styrke. (Åb 13b-16)*
- *Og (Jesus) blev forvandlet for øjnene af dem, hans ansigt lyste som solen, og hans klæder blev*

⁶ Green, Michael: "Why Bother with Jesus?" s 17n-18ø.

hvide som lyset. (Matt 17:2)

b.) Selv om han er ét med Gud, bliver han Herrens lidende tjener i menneske-skikkelse:

- (Kristus Jesus), som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for at rov at være lig med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han trådte frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydig til døden, ja døden på et kors. (Fil 2:6-8)
- Så rejser Jesus sig fra bordet og lægge sin kjortel, tager et klæde og binder det om sig. Derefter hælder han vand op i et fad og giver sig til at vaske disciplenes fødder og tørre dem med klædet, som han havde bundet om sig. (Joh 13:4-5)
- Ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange. (Matt 20:28)
- I kender vor Herre Jesu Kristi nåde, at han for jeres skyld blev fattig, skønt han var rig, for at I kunne blive rige ved hans fattigdom. (2 Kor 8:9)
- Skønt han var søn, måtte han lære lydighed af det, han led. (Hebr 5:8)
- Jeg kalder jer ikke længere tjenere ... jeg kalder jer for venner. (Joh 15:15a)
- !!!! Hans skikkelse havde ingen skønhed, vi så ham, men vi brød os ikke om synet. Foragtet og opgivet af mennesker, en lidelsesmand, kendt med sygdom, én man skuler sit ansigt for, foragtet, vi regnede ham ikke for noget. (Esajas 53:2b-3)

c.) Han er sagtomodig (spagfærdig):

- Heller ikke Kristus tænkte på sig selv. (Rom 15:3a)
- Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtomodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. (Matt 11:29)
- (Min tjener) skændes ikke, han råber ikke, man hører ikke hans røst i gaderne. Det knækkede rør sønderbryder han ikke, den osende væge slukker han ikke. (Matt 12:19-20. Esajas 42:2-3)
- Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør. (Luk 23:34a)
- En Herrens tjener skal ikke strides med nogen. Han skal være venlig mod alle, være en god lærer og finde sig i ondt. (om en kristen der virker med i menigheden, 2 Tim 2:24)
- Jeg, som går for at være spagfærdig, når jeg er hos jer. (siger Paulus, 2 Kor 10:1b)

d.) Oplysninger om situationer, som beskriver hans ydmyge liv:

- (Maria) fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. (Luk 2:7)
- Menneskesønnen har ikke et sted at hvile sit hoved. (Luk 9:58b)
- Det var Maria med tilnavnet Magdalene ... og Johanna ... og Susanna og mange andre. De sørgede for dem af deres egne midler. (Luk 8:3)
- Gå ned til søen, kast en krog ud og tag den første fisk, der bider på, og når du åbner dens gab, vil du finde en statér. Tag den og giv den for mig og dig. (til told og skat, Matt 17:27)
- Så tog Josef Jesu legeme og svøbte det i et rent lagen og lagde det i den nye grav, som han havde ladet hugge ud i klippen til sig selv. (Jesus har ikke sin egen grav, Matt 27:59-60a)

e.) Jesus ydmyger sig og omgås de resourcesvage – se afsnittet forinden: ”Hans holdninger til mennesker.”

Han er vis⁷

Han er logisk, har en sund fornuft og en god realitetssans. Hans viden er præget af dybde og klarhed (Neill s 108).

Hans omgang med GT viser en dyb forståelse af og brug af dets ord og emner. Han mestrer det hebraiske sprog i GT. Gamle ord herfra ligger parat i hans hjerte og på hans læber (Neill s 58). Han bruger billeder og gentagelse (fx saligprisningerne, jeg er-ordene, Fadervor). Hans poetiske stil viser også følsom sansning af naturen (Neill s 29 n – 30 ø).

Han har en bemærkelsesværdig evne til at iagttage. Og en skarp og præcis erkendelse af tingene, som de er. Med andre ord en høj realitetssans (Neill s 108)!

Og han har en veldisciplineret evne til at afveje forskellige argumenter (muligheder eller situationer) mod hinanden. Og vurdere den præcise vægt hver af de involverede faktorer skal have (Neill s 108).

⁷ Neill, Stephen: "Supremacy of Jesus." 1984 s 29, 30, 45, 58, 108.

Han har en skarp og præcis forståelse af menneskets sind, menneskelivet og samfundet (Neill s 45, 108). Og han taler dybsindigt om alle de store problemer, der omgiver menneskeheden.

Hvad han siger, og måden han siger tingene på, er gennemtænkt. Også den virkningsfulde måde, han bruger argumenter på, viser, at han er intelligent. Hans brillante samtalekunst og debatmetoder i at besvare spørgsmål viser en forstand, der er hurtig og parat (Neill s 30 ø).

Han er dynamisk og kreativ⁸

a.) Det nøgleord, som karakteriserer Jesus meget rammende, er dynamisk!

“Jesus creates his own dimension, and will not allow himself to be fitted into any framework that we have prepared for him” (Neill s 27 ø).

Fordi Jesus er uden synd, er han det eneste menneske, som kan handle spontant!

Hans ord er ikke banale og floskelagtige. Hans væremåde, gerninger og reaktioner er ikke farveløse. Eksempelvis går han igennem en folkemængde, der vil kaste ham ned af en bjergside. Og nogen gange bliver andre frustreret over hans handlinger og ord.

Han er gigantisk stor! Og han er den levende! Ingen i verdenslitteraturen har en skygge af den skønhed, den sandhed, den individualitet, den uforgængelighed, som han viser!

Hvor behagelig er hans tanker ikke! Børn kan ikke modstå Jesus. Han kan finde skønhed i liljer, glæde i tilbedelse og muligheder i problemer. Han tilbringer dage i selskab med skarer af syge mennesker og har stadig ondt af dem. Han bruger mere end tre årtier på at vade gennem vores synds skidt og snavs, men ser stadig så meget skønhed i os, at han vil dø for vores fejltagelser. (Max Lucado⁹)

Men kronen på Kristi karaktertræk er dette: Hans hjerte er dybt og fuldkomment åndeligt! Hans tanker genspejler hans intime forhold til Faderen! Han siger:

- "Tro mig, at jeg er Faderen, og Faderen er i mig." (Joh 14:11)

Hans første nedskrevne prædiken begynder med ordene: "*Herrens ånd er over mig*" (Luk 4:18). Han bliver født af Ånden (Matt 4:1) og er "*fyldt af Helligånden*" (Luk 4:1). Han vender tilbage fra ørkenen "*i Åndens kraft*" (Luk 4:14).

b.) Han tager initiativet:

Pludselig står han med flere tusinde sultne mennesker. Han tager initiativet og organiserer tingene – skaren skal sætte sig i mindre grupper. Ved et mirakel er der mad nok, som disciplene deler ud

c.) Kreativ:

- Joh 8:4-11
- Mønten i fisken til skat.
- Disciplene har intet fanget, men på hans ord kaster de ud og får mange fisk.
- Peter får lov til at træde ud på bølgerne.
- Han genoprejser Peter – og helbreder ham ved at spørge om Peter har ham kær.

⁸ Morris, Leon: "The Lord from Heaven." IVP 1974, s. 14-17.

⁹ Lucado, Max: "Lige som Jesus. At få et hjerte som ham." 2005 Scandinavia s 18.